Hlas SVÄTEJ RODINY

Časopis farnosti Svätej rodiny v Bratislave-Petržalke

Ročník 6 • číslo 1 • jún 2026 www.svatarodina.fara.sk nepredajné

Chceme sa spoznávať, spriateliť, povzbudzovať sa vo viere i nádeji prekonávať životné ťažkosti. Ako naznačil náš pán farár o. Juraj. aby naša farnosť bola miestom prijatia, sprevádzania a rodinnej atmosféry. Foto: archív JV

Cestou Cirkvi je človek

„V celej pravde jeho života, s jeho svedomím, s jeho trvalou náklonnosťou k hriechu a súčasne aj s jeho ustavičnou túžbou po pravde, dobre, kráse, spravodlivosti a láske." Tieto slová napísal sv. Ján Pavol II. vo svojej prvej encyklike. Pápež František nás učil umeniu „zobúvať si sandále pred svätou zemou druhého človeka", aby sme mohli „sprostredkúvať vôňu Ježišovej blízkej prítomnosti a jeho osobný pohľad" na každého jednotlivého človeka, s ktorým sa spojil, keď sa stal človekom, a ktorého prišiel zachrániť pre večný život. Aj náš pápež Lev XIV. vo svojej prvej encyklike pozdvihol hlas na obranu človeka, keď ľudstvo upadá do nebezpečenstva stratiť svoju pravú tvár v dobe digitálnej revolúcie. Predkladá „veľkolepú ľudskosť" Ježiša Krista, v ktorej prebýva Boh, lebo len „v ňom, Vtelenom Slove, sa naozaj vyjasňuje tajomstvo človeka".

V Cirkvi sa musíme učiť umeniu duchovného sprevádzania, ktoré musí vždy človeka v jeho konkrétnej situácii privádzať k Bohu, k Ježišovi, v ktorom nachádzame pravú slobodu. Dnes nikto neučí správne používať moc. A tak v súčasnej častej tendencii ovládania a manipulácie druhých, a následnej podozrievavosti, si aj ako farnosť potrebujeme osvojovať „umenie sprevádzať". Potrebujú ho ľudia našich čias, ktorí hľadajú Boha, i tí, čo sa Bohu vyhýbajú a pritom si neuvedomujú, že sa tak stávajú existenčnými sirotami bez pomoci a domova. Ľudia, ktorí sú v živote tulákmi, lebo sa točia iba sami okolo seba a nevedia sa nikam dostať.

Vďaka všetkým vám, ktorí mnohorakou službou odpovedáte na Ježišov súcitný pohľad na zástupy ľudí, ktorí sú ako ovce bez pastiera. Žatva je veľká a Pán Ježiš potrebuje robotníkov, učeníkov misionárov, aby sa mohol dostať k dušiam. My, pastieri, Vás potrebujeme, aby naša farnosť bola stále viac miestom prijatia a sprevádzania.

o. Juraj Vittek, farár

Prvé sväté prijímanie predchádza systematická príprava

V nedeľu 10. mája 2026 v našom Kostole Svätej rodiny pristúpilo k prvému svätému prijímaniu 59 detí. Stalo sa tak po 8-mesačnej príprave, ktorú deti za prítomnosti rodičov absolvovali pod vedením farského vikára, pána kaplána Daniela Kremnického.

Deti prichádzali do kostola na svätú omšu každú stredu. Aktívne sa zapájali do katechéz, počas ktorých pán kaplán komunikoval s deťmi, kládol im otázky a objasňoval základné pravdy kresťanskej viery. Na záver im dal úlohu, ktorá si vyžadovala aj kreatívne zobrazenie. Akú skúsenosť si z prípravy detí na prijatie Eucharistie odniesol a čo ho azda aj prekvapilo, pán kaplán odpovedal: „Vždy sa teším z každej príležitosti, keď môžem s Božou pomocou zasievať do sŕdc detí semienka Božieho kráľovstva a sprevádzať ich na ceste k Ježišovi. A deti vždy vedia prekvapiť, svojimi otázkami, odpoveďami, takou ich spontánnosťou. Rodičia tiež vedia prekvapiť. A skúsenosť? Veľká túžba byť dobrým potrubím, cez ktoré bude môcť prúdiť Božia milosť. A veľmi vás všetkých pozývam, modliť sa a sprevádzať tieto deti naďalej."

Deti aj ich rodičov sprevádzali animátorky Veronika a Viky. Jedna z nich Veronika Šotová o tejto službe i kontakte s rodičmi povedala: „Je pre mňa veľká milosť byť blízko prvoprijímajúcim deťom, ako postupne spoznávajú Pána Ježiša a rastú vo viere. Spoznávať ich a spolu s nimi aj ich rodičov je pre mňa vzácne a vždy sa teším, keď vidím, ako aj po prvom svätom prijímaní chodia spolu ako rodina na sväté omše."

Vďačnosť patrí Bohu, ako aj našim kňazom a osobitne pánovi kaplánovi Danielovi, animátorkám i spevákom za sprevádzanie a slávnosť prvého svätého prijímania. „Ďakujeme všetkým vám!" Takto vyjadrili radosť deti, ich rodičia i starí rodičia z prijatia Eucharistie ako neoceniteľného prejavu Ježišovej lásky k človeku.

Marta Majerčáková
Foto: Martin Srnak

Pán kaplán Daniel podáva Eucharistiu deťom, s ktorými komunikoval počas katechéz a po splnení úloh ich aj odmenil.

Prvé sväté prijímanie je medzníkom v živote viery detí, prináša radosť i záväzok za obrovský dar Tela a Krvi Pána Ježiša. Počas slávnosti si deti obnovili krstné sľuby. Zapálená svieca im pripomenula Pána Ježiša- Svetlo sveta, ako aj ich prvú sviatosť krstu.

Prvé sľuby Martinky Marhefkovej u sestier Misionárok lásky

Mnohí si našu farníčku Martinku Marhefkovú (Marfi) pamätáte ako veselú, neúnavne obetavú animátorku a mysleli ste na ňu vo svojich modlitbách pred jej prvými sľubmi v komunite Misionárok lásky. Využili sme príležitosť, aby sme 22. mája 2026 v Kostole sv. Julie Billiart v Ríme mali osobnú účasť na tejto slávnosti.

Okrem Martinky zložili prvé sľuby pri vstupe do komunity sestier Matky Terezy aj Španielka sr. Veronique, a Slovenka sr. Mayen. Slávnosť bola jednoduchá a krásna, sprevádzaná pôsobivým spevom zboru sestier, z ktorých nemálo tvorili práve novicky. Sestra Mária Kleopasova (to je nové rehoľné meno našej Marfi) s hlbokou pokorou ďakuje za všetky modlitby, teší sa, že naše puto trvá a v modlitbách je stále s nami. Boli sme dotknutí jej veľkodušným nadšením pre Ježiša bez ohliadania sa späť, ale zároveň pamätajúc aj na svoje korene. Pri všetkej kráse, ktorú možno obdivovať v rímskych bazilikách, sme mohli žasnúť aj nad tým, aké veľkolepé diela koná Boh v dušiach, ktoré sa mu veľkodušne darujú. Povzbudilo nás svedectvo sestry Fanuely zo Slovenska, ktorá dostala formáciu sr. Márie, Veronique a Mayen na starosť, jej radostná bezprostrednosť a to, s akým zaľúbením hovorila o svojej službe v Etiópii, kam dostala misijné určenie aj sr. Mária Kleopasova. Informáciu o určení do Etiópie prijala ako výhru v lotérii. Sprevádzajme ju modlitbami a nechajme sa inšpirovať veľkodušnosťou v konkrétnom prežívaní evanjelia.

Lucia Drusková

V Ríme sme chceli byť nablízku Marfi počas zloženia prvých sľubov pri vstupe do Kongregácie misionárok lásky. Bolo to radostné stretnutie a duchovné povzbudenie pre všetkých.

Foto: o. Juraj Vittek

Farská pastoračná rada

Jednou z výziev synodálnych procesov v našej arcidiecéze bolo zriadenie arcidiecéznej a farských pastoračných rád (FPR), ktoré predpokladá cirkevné právo ako synodálne orgány, hoci nie sú povinné. Táto rada sa odlišuje od farskej ekonomickej rady.

Na jeseň by sme radi pristúpili k oficiálnemu ustanoveniu farskej pastoračnej rady aj v našej farnosti. Arcidiecéza pripravila návrh štatútu farskej pastoračnej rady. Podľa štatútu je pastoračná rada chápaná „v súlade s kán. 536 ako poradné kolégium pri spolupráci na pastoračnej činnosti farnosti a ako znak farského spoločenstva a bratstva, ktorý vyjadruje spoluzodpovednosť všetkých členov Božieho ľudu na trvalom budovaní Cirkvi. Tvoria ho kresťania katolíci, ktorí reprezentujú farské spoločenstvo a sú ochotní k službe, zaväzujú sa žiť svoje priľnutie k viere v Ježiša Krista, inšpirovať svoje rozhodnutia evanjeliom a podieľať sa na živote Cirkvi".

Jej úlohou nie je jednoducho plánovať a organizovať rozličné aktivity, ale nechať sa viesť a ROZLIŠOVAŤ v Duchu Svätom, k čomu nás ako farské spoločenstvo pozýva Pán, aby farnosť spĺňala svoje poslanie podľa Božej vôle tu a teraz, v našich reálnych podmienkach, možnostiach, potrebách a výzvach.

Jej úlohou je podporovanie jednoty farnosti okolo Eucharistie, prehlbovať spoločenstvo združení, hnutí a farských skupín medzi sebou a s celým spoločenstvom a koordinovať ich činnosť. Poskytovať Farskej ekonomickej rade podnety a základné kritériá pre správu majetku farnosti.

Zahrňme do modlitieb budúcich členov Farskej pastoračnej rady. Vyprosujme pre nich Božiu pomoc na správne i múdre rozhodnutia a požehnanie. A buďme vďační za mnohé duchovné dobrodenia.

Ilustračné foto: Ondrej Danko

Veľkou výzvou je spoznávať realitu farnosti a pastoračné potreby farníkov, ale aj misijné vychádzanie k vzdialeným.

Asi bude mnohých zaujímať, ako sa vyberú členovia do tejto rady. Štatút predpokladá členov z úradu, ktorý zastávajú vo farnosti: farár (ako predseda), farský vikár alebo iní kňazi spolupracujúci vo farnosti, katechéti, člen ekonomickej rady, zástupcovia spoločenstiev zasväteného života pôsobiacich vo farnosti, členovia zvolení ako zástupcovia pastoračných združení, cirkevných hnutí a skupín a iných skutočností pastoračného významu pre farnosť, členovia zvolení farským spoločenstvom, ktorí spĺňajú požiadavky na túto úlohu alebo členovia vymenovaní farárom pre ich konkrétnu odbornosť.

Členovia zvolení skupinami a spoločenstvom by mali tvoriť aspoň polovicu celej rady na základe kritérií stanovených prípravnou komisiou pre zriadenie FPR. Doba trvania rady je stanovená na päť rokov. V prípade vymenovania nového farára zostáva Rada vo funkcii ešte jeden rok pre podporu zachovania kontinuity, potom zaniká.

Na jeseň ustanovím prípravnú komisiu ako prvý krok a dúfam, že následne ustanovená FPR bude pre mňa veľkou pomocou, aby naše farské spoločenstvo bolo spoločenstvom, ktoré sa necháva viesť Duchom Svätým.

o. Juraj Vittek, farár

V eucharistickej procesii Pán ide do ulíc a miest

V procesii za Eucharistiou – podľa slov pápeža Leva - nesieme Pána Ježiša do tohto sveta, aby kráčal ulicami a námestiami až do našich domovov. Foto: Zuzana Kostková

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi dňa 4. júna 2026 veriacim opätovne pripomenul, aby sme do stredu nášho života vložili úctu a lásku k Eucharistii.

„V ére technológií a umelej inteligencie sa svätá omša, sväté prijímanie, Eucharistická prítomnosť niekomu môže zdať nemodernou. A predsa, čuduj sa svete, pápež Lev končí svoju prvú encykliku o AI odkazom na eucharistickú a mariánsku spiritualitu," povedal v homílii náš pán farár, o. Juraj Vittek. Pripomenul kľúčovú otázku, aký svet vybudujeme v ére umelej inteligencie, či bude ľudskejší, a v duchu novej encykliky Svätého Otca odpovedal: „Hovorí o veľkolepej ľudskosti, o veľkolepom človečenstve, ktoré na seba vzal Boží Syn, je to ľudskosť, do ktorej prišiel prebývať Boh, je to ľudskosť obývaná Bohom. Stalo sa to v tajomstve Vtelenia Božieho Slova, keď sa Slovo stalo telom a prebývalo medzi nami." Ide o Eucharistiu ako najväčší a najmocnejší Boží dar, ktorý vytvára veľkolepú ľudskosť.

MM

Moja cesta k viere

Bola veľmi intenzívna a rýchla, ale to sa nedá povedať o ceste ku krstu a k sviatostiam. Ježiš nepovedal, že to bude ľahké, ale že bude s nami. Tento rok v decembri to bude 7 rokov od krstu mojej, vtedy 5-ročnej dcéry a od udalosti, od dotyku Pána, ktorý mi zmenil život.

Prijať sviatosť krstu a birmovania, Eucharistiu, a ešte si aj vyslúžiť sviatosť manželstva - to bol skutočne silný a krásny zážitok „otvoreného neba" pre celé farské spoločenstvo. Všetkým katechumenom želáme mnoho Božieho požehnania a ďakujeme za ich svedectvo viery v Pána Ježiša, ktorý pôsobí v ich životoch.

Pane sprav si ma svojím nástrojom

Netúžila som po inom ako po Ježišovi a jeho blízkosti, sama som nechápala, čo sa deje, videla som veci v inom svetle, nevedomky som začala robiť veci inak. Môj partner si dokonca myslel, že niekoho mám. Dokázala som sa modliť za ľudí, ktorí mi ublížili, odpustiť a žiadať o odpustenie, moje srdce mi postupne uzdravoval a pretváral. Bolo to až desivé. Samu seba som nepoznala. Pán nás pozná najlepšie a iba on z nás dokáže spraviť najlepšiu verziu nás, len mu to musíme dovoliť. Nik na tomto svete nám nedokáže dať to, čo Pán Ježiš. V čase obrátenia som bola rozvedená, mala dve deti a žila som s novým partnerom. Vzhľadovo sme neboli práve „kostolné typy", mali sme tetovania a podobne. Nebola som vychovávaná vo viere. Napriek tomu som prvý sobáš mala v kostole, žiadal si to manžel - ja nepokrstená, on katolík. Preto nebolo možné, aby som bola ihneď po obrátení pokrstená. Inak by sa naše manželstvo stalo pred Bohom sviatostným. Obnova spolužitia bola nemožná, on mal dieťa s novou partnerkou.

S partnerom, teraz manželom, sme plánovali nový život spolu

Moje prvé manželstvo v kostole bolo prirodzené a platné, preto bolo potrebné obrátiť sa priamo na pápeža Františka a požiadať o Petrovo privilégium. Všetko to trvalo cca 2-3 roky, vyrozumenie prišlo začiatkom roka 2025. Diabol usilovne pracoval a bojoval proti, diali sa nám rôzne protivenstvá.

Vo všetkom nám veľmi pomáhal a viedol nás otec Juraj. Len vďaka nemu som mohla byť pokrstená, prijať Ježiša v Eucharistii a spolu s manželom sme mohli prijať ostatné sviatosti. Sme mu veľmi vďační za obetu, ktorá to pre neho bola. Celé ho to stálo veľa času, námahy a trpezlivosti.

Je veľký dar mať vo farnosti kňaza, dobrého pastiera

Ďakujme za kňaza, ktorý sa stará, vedie nás, neodsudzuje, „neodpisuje", ale dáva nám nádej a šancu. Veľká vďaka Vám, o. Juraj, i za Vás. Som vďačná aj za celú farskú rodinu. Pre niektorých to bolo po tých rokoch prekvapenie, pretože ani netušili, že nemám krst. Počas rokov sme mali možnosť zapájať sa do všetkých aktivít a nemám pocit, že by nás niekto odsudzoval, prijali nás, našli sme sa v službe a našli sme rodinu. Veľa ľudí sa ma pýtalo „aké to je?" Prijať toľko sviatostí naraz. Ako opísať niečo tak nesmierne krásne? Viem len povedať „wow"... Je to akoby moje srdce bolo zrazu úplné. Akoby ho obalil hojivý balzam, ktorý vyplnil všetky praskliny a medzery, ktoré v ňom zostali po tom, čo ho Pán vyskladal nanovo z rozbitých kúskov. Je to ako nájsť/prijať to, o čom som celý život ani netušila, že mi chýba, ale až teraz viem/cítim, že som kompletná. Ako posledný dielik puzzle, ktorý zapadol na svoje miesto. Je to ako nový nádych, radosť, bez bolesti a zlého pocitu zo života v rodine. Je to horúčosť, tlkot srdca v hrdle, stekajúca slza po tvári, hlava v nebi, vysoko nad zemou, priateľ, ktorého nestratím, je to blízkosť, je to vďaka... moje všetko.

Nezaslúžene si ma Pán Ježiš všimol a zachránil ma

Objal ma svojou láskou a milosrdenstvom. Moje srdce horelo. Niečím, čo som dovtedy nikdy nepocítila, ale hľadala – bezpodmienečnú lásku, prijatie a odpustenie. Prelínalo sa to s pocitmi hanby a smútku nad mojím predošlým životom, nad bolesťou a utrpením Pána, ktoré podstúpil aj za mňa. Za nás všetkých z obrovskej lásky. Nikdy nedokážem odplatiť to, čo pre mňa vykonal, ale dokážem len ďakovať a chváliť Jeho meno. Prijímam všetky kríže v mojom živote, som za ne vďačná. Za všetko to dobré, ale aj za to zlé. Vďaka za veci, udalosti, osoby i za straty, ktoré mi Pán poslal do života. Práve tie najťažšie chvíle mi ukázali cestu a priblížili ma bližšie ku Kristovi. Nič v živote nie je náhoda. Ani to, ako dlho trvala moja cesta ku krstu. Sedem rokov, počas ktorých som veľa pochopila, naučila sa a stále sa učím.

Zázraky, to nie sú veľké veci, ale drobné zmeny, ktoré menia naše srdce

Každý máme svoj čas, svoju cestu, takú, akú potrebujeme, nám „šitú na mieru". Všetko je to úžasná Božia prozreteľnosť. Posiela nám do života presne to, čo a koho potrebujeme, aby z nás dokázal spraviť bytosť, takú, akú z nás vždy chcel mať - pri sebe. A niekedy to znamená rozbiť „náš" svet a srdce na kúsky, aby vytvoril nový život, nového človeka.

Nebojme sa a verme Pánovi, je dobrý. Jeho milosrdenstvo a láska sú obrovské. Nebojme sa pádov, Pán je s nami a pomôže nám vstať. Chce, aby sme boli s ním. Nedopustí viac ako znesieme, a ako je pre nás potrebné. Dôležité je nedať sa odradiť a vytrvať.

Modlime sa, prosím, za našich kňazov, robia nenahraditeľnú a neoceniteľnú službu.

Magdaléna

Foto: Ondrej Danko

Na Veľkú noc sme symbolicky prešli zo smrti do života

V Bielu sobotu sme počas veľkonočnej vigílie zažili duchovne bohaté slávenie a mimoriadna udalosť nastala pre katechumenov. V našej farnosti niekoľko dospelých prijalo sviatosti uvádzania do kresťanského života.

Väčšina katechumenov prijala sviatosti po ročnej príprave, niektorí sa pripravovali dlhšie.

Dve katechumenky prijali sviatosť krstu, birmovania a prvý raz prijali Eucharistiu. Traja muži a jedna žena prijali sviatosť birmovania.

Jeden muž, ktorý bol pokrstený v inej cirkvi, bol prijatý do plného spoločenstva Katolíckej cirkvi a spolu s ďalšími dvoma dospelými veriacimi prvý raz pristúpil k svätému prijímaniu a prijal sviatosť birmovania.

Medzi katechumenmi bol aj jeden pár, ktorí si počas sv. omše vyslúžil sviatosť manželstva.

Ďakujeme Bohu za mnohé milosti, ktoré sa „zviditeľnili" na ceste viery našich katechumenov. Za každým z týchto dospelých ľudí je ich osobný životný príbeh, hľadanie zmyslu života a jeho cieľa, preto si vážime ich svedectvo viery.

Mária Brillová
Foto: Ondrej Danko

Prijatím sviatosti krstu sa získava milosť žiť plnohodnotným životom viery.

Sviatosť birmovania je Božia „výzbroj" do života

Víťazný Kristus pokoril ľudský hriech a smrť.

Misionárky lásky, ktoré pôsobia na území našej farnosti, sa usilujú sýtiť ľudí aj Božím slovom a vedú ich k sviatostnému životu. Foto: archív JV

Ľuďom v Dome Betlehem Pán prinavrátil radosť

V Kaplnke Nepoškvrneného srdca Panny Márie Domu Betlehem, v ktorom pracujú misionárky lásky, bol 2. mája 2026 duchovne bohatý „veľký deň".

Ôsmi ľudia sa zúčastnili prijatia sviatostí, z toho dvaja dospelí a tri deti prijali sviatosť krstu a spolu s nimi ďalší dvaja dospelí a tínedžerka pristúpili k Eucharistii a sviatosti birmovania.

Sviatosti krstu, prijímania a birmovania počas slávenia svätej omše vyslúžil náš pán farár o. Juraj a v tejto súvislosti povedal: „Vďaka sestrám misionárkam lásky, bratom Máriusovi Dismasovi a františkánom za ich prácu medzi chudobnými, ktorých Pán prednostne miluje. Vďaka za tieto duše otvorené pre Ježiša, ktorý im prináša uzdravenie tela i duše a opäť vnáša do ich života pokoj, radosť a poriadok."

V nadväznosti na evanjeliovú otázku „Filip, nepoznáš ma?" (porov. Jn 14, 9) o. Juraj zdôraznil, že Boh nikoho z nás neopustí, v Jeho blízkosti nikto nie je sirota či vydedenec.

Marta Majerčáková

Lesoparkom sme zjednotení kráčali za trpiacim Ježišom

Vo Veľký piatok 3. apríla 2026 sa v lesoparku Starý Háj konala pobožnosť krížovej cesty. Na pobožnosti sa účasťou zjednotili kňazi, hudobníci a veriaci z petržalských farností.

Veriaci Petržalky spoločne prejavili vďačnosť Pánovi, ktorý nám svojím obetovaním sa až na kríž dal pokoj, radosť, nádej, nový pohľad na život i každodenné ťažkosti. Toto modlitbové podujatie - podľa slov o. Juraja - ocenili mnohí obyvatelia nášho sídliska. *MM*
Foto: Juraj Vidéky

Na brigádach tiež budujeme spoločenstvo

Areál Kostola Svätej rodiny je rozsiahly a jeho údržba vyžaduje pravidelnú starostlivosť. Treba pokosiť trávu, vytrhať burinu, okopať kvety a kríčky. Tieto práce robia seniori, spravidla v piatok.

Pred prázdninami bolo treba urobiť rozsiahlejšiu údržbu, preto sme v sobotu 20. júna zorganizovali farskú brigádu. Napriek horúčavám prišlo vyše 40 ľudí, seniori, ako aj mladí i rodiny s deťmi. Bolo milé vidieť deti, ako na vozíku rozvážali občerstvenie, vodu a melón. Aj takto pri užitočnej práci budujeme spoločenstvo. Ďakujeme všetkým, ktorým záleží, aby okolie kostola bolo pekné. Aj to môže byť evanjelizačná práca, ako naznačil o. Juraj, lebo prostredie oslovuje každého, kto prichádza do kostola, alebo iba prechádza areálom.

Mária Muchová

Pozývame zapojiť sa do tímu brigádnikov, bude nám spolu dobre. Foto: MM

Aktivity ako hybná sila kresťanských seniorov

Klub Združenia kresťanských seniorov Slovenska (ZKS) v našej farnosti pokračuje aj tohto roku v bohatej duchovnej, spoločenskej i vzdelávacej činnosti.

Prvé tohtoročné stretnutie otvoril náš pán farár otec Juraj Vittek, ktorý nás povzbudil k ďalšej aktivite a službe. Spoločne sme zhodnotili uplynulý rok a poďakovali všetkým, ktorí sa podieľali na živote klubu.

Vo februári nás navštívil doc. Ing. Martin Šperka, PhD., vedúci Múzea počítačov Výpočtového strediska Slovenskej akadémie vied. V prednáške „Umelá inteligencia – svetlá budúcnosť alebo úpadok ľudstva?" priblížil možnosti aj riziká moderných technológií a povzbudil nás k rozvážnemu, ale optimistickému postoju. V marci pútavo rozprával náš člen meteorológ RNDr. Eugen Lexmann o svojej práci v Slovenskom hydrometeorologickom ústave, ale aj o hudbe a účasti na verejnom živote. Aprílovým hosťom bol PaedDr. Karol Jursa, ktorý hovoril na tému dlhovekosti a zdravého životného štýlu s praktickými radami o pohybe, životospráve a zdravom starnutí. Táto téma tak zaujala, že sme v nej pokračovali aj v máji. V júni sme privítali našu členku, klaviristku, korepetítorku a pedagogičku Annu Rényiovú, ktorá svoje rozprávanie obohatila aj hudobnými ukážkami. Na stretnutiach sme plánovali aj ďalšie podujatia – púte na Staré Hory a Skalku, turistický zraz, výlety či návštevy zaujímavých miest.

Činnosť klubu ukazuje, že seniorský vek môže byť naplnený aktívnym životom, vzdelávaním, modlitbou i službou druhým. Teší nás, že spoločne tvoríme spoločenstvo, v ktorom nachádzame duchovnú oporu, nové priateľstvá a radosť zo spoločných stretnutí.

Peter Mach, predseda ZKS

Ekumenické stretnutie v duchu jednoty a solidarity

Prvý piatok v mesiaci marec bol venovaný ekumenickému Svetovému dňu modlitieb žien. Cieľom je združovať ženy rôznych rás, kultúr a tradícií a spoločne sa modliť za krajiny postihnuté konfliktmi a problémami.

Tento deň sa začal sláviť v roku 1884 v USA. Ekumenickú pobožnosť tentoraz pripravili kresťanské ženy z ťažko skúšanej Nigérie na tému: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste unavení, a ja vás posilním" (Mt 11, 28 – 30). Modlitbové stretnutie sa uskutočnilo aj v Petržalke, kde ženy z Cirkevného zboru ECAV na Strečnianskej 4 pripravili program zostavený z modlitieb, piesní a svedectiev. Zúčastnili sa na ňom katolíčky, gréckokatolíčky a evanjeličky z petržalských farností. Dozvedeli sme sa, ako Boh pôsobí v životoch nigérijských sestier, ako ich posilňuje vo viere aj počas prenasledovania a ako môže nádej rásť aj uprostred chudoby a zúfalstva. Svojimi príspevkami sme podporili službu Svetového dňa modlitieb a zmiernili niektoré z bremien, ktoré nigérijské ženy denne nesú.

Silvia Gocalová

Ilustračná snímka: internet

Tento piknik bol svedectvom o Božej láske

Je to už vyše roka, čo bezdomovec Dušan, žobrajúci a často pod vplyvom alkoholu, pred naším kostolom, býva v Útulku sv. Vincenta v Šuranoch.

Takto veselo sme bojovali o medaily. Foto: autorka

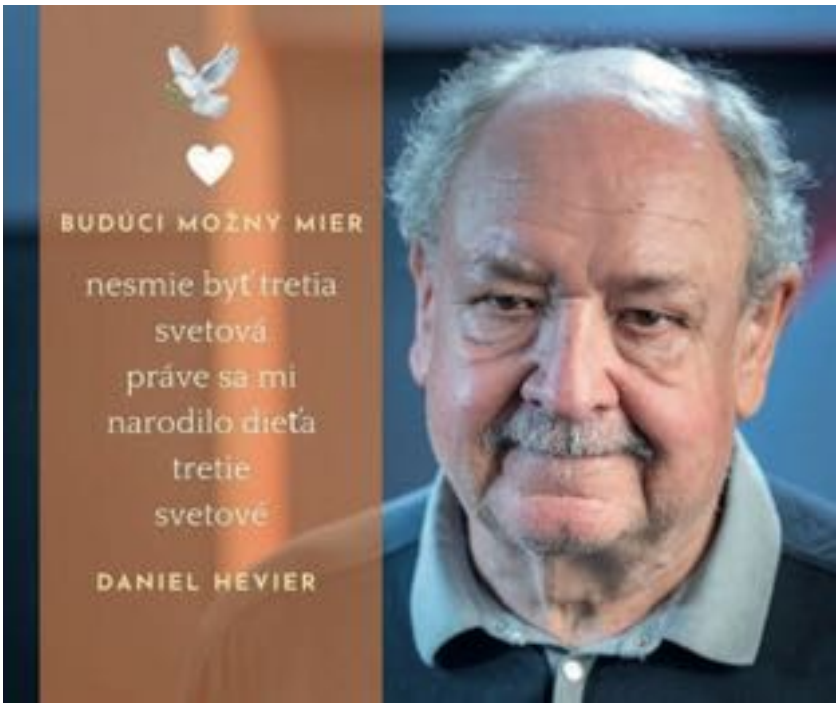
Dušana pravidelne navštevujem a zoznamujem sa aj s ostatnými obyvateľmi. V januári sme pre nich v našom pastoračnom centre pripravili novoročnú oslavu, a odvtedy sa ma často pýtali, kedy budú môcť zase prísť do Bratislavy. To bola výzva, ktorú sme nemohli neprijať. Odhodlali sme sa na experiment. Na lúke uprostred petržalských panelákov sme usporiadali piknik, ktorý mal byť viac než sociálny projekt. Mal byť svedectvom darovanej radosti a láskavej pozornosti voči tým, ktorí nesú ťažké kríže a zápasia s neľahkým osudom. Pán odmenil našu odvahu a dal nám zažiť ozajstné zázraky. Bezdomovec Dušan tancoval s postihnutým dievčatkom, naša 86-ročná farníčka Lenka vymýšľala hry pre vozíčkarov, deti pomáhali pri súťažiach tým menej šikovným a starým (je to pre ne najlepšia škola charitatívnej lásky), susedia z okolia zobrali do rúk organizáciu bufetu, vietnamská rodina sa pridala ku spevu slovenských pesničiek, aj náš farník Kristián z Ukrajiny bedlivo pozoroval, kde treba komu pomôcť, a všetkých 70 ľudí statočne vzdorovalo „chaosu".

Osobitnou poctou bola pre nás prítomnosť pána kaplána. Dušan cítil hrdosť, že pán kaplán prišiel aj kvôli nemu, a že mu mohol ukázať, ako sa zmenil. A ja som bola Pánovi vďačná za ľudí, ktorí ma podporili.

Mária Pivarčiová

Daniel Hevier odkrýva tajomstvá (nielen) slov

Dňa 11. apríla 2026 sa v Kostole Svätej rodiny uskutočnil koncert s Danielom Hevierom, majstrom slova, básnikom, textárom i naším cteným farníkom. V decembri si celá kultúrna obec i médiá pripomenuli jeho životné jubileum 70 rokov a sme radi, že sme aj my mohli byť svedkami jeho nevšednej kreativity, pretavenej do mysteriózneho rozprávania príbehov o životnej ceste za poznaním a hľadaním motívov v duchu Evanjelia.

Vďaka Bohu, že máme slovenských umelcov, ktorí citlivo reflektujú aktuálnu situáciu doma i vo svete, ako nám to slovom i hudbou predstavil všestranný umelec Daniel Hevier. Vo svojej tvorbe ukazuje cestu budovania múrov pokoja, nie vojny a násilia, budovania mostov, ktoré spájajú, nie vytvárajú priepasť. Napriek ťažkým životným skúškam ukazuje, ako prijať odchod blízkych do večnosti, ako vidieť srdcom otvoreným a vstúpiť do tajomstva života a smrti, lásky a nádeje, ako to vyjadruje aj text jeho piesne Držím ti miesto, ktoré prevzal ako slogan na tričku. Áno, stotožniť sa s Božím plánom, ďakovať za všetky dobrodenia i príležitosti, ktorými sme mohli prispieť k spoločnému dobru, ale aj s dôverou prijať príkoria na skúšku našej odolnosti viery i dôvery v Božiu prozreteľnosť je najväčším darom.

Daniel Hevier je plodným autorom

V mnohých knihách, textoch piesní či muzikáloch majster Hevier odkrýva tajomstvá (nielen) slov, ale aj pestrosti života a ako muž hlbokej viery apeluje na všetkých, predovšetkým však vyzýva, nech počúvame naše deti túžiace po láske a radosti. Príbehmi z vlastného života v rodinnom kruhu, zážitkami s priateľmi, nielen umelcami, ale aj stálymi či náhodnými sledovateľmi jeho facebooku potvrdzuje, že je univerzálnym umelcom, ktorý neustále hľadá najvhodnejšiu formu, ako priblížiť deťom i dospelým vlastný skúsenostný potenciál plný tvorivých nápadov a detskej hravosti. Svoje videnie sveta pretavil do kníh pre deti i dospelých, mnohé z nich sám ilustruje a dopĺňa mozaiku bonmotmi, sloganmi či výtvarnými kreáciami. V tomto duchu môže zaujať inovatívny nápad darovať namiesto kytice učiteľke alebo učiteľovi knihu. A práve TAJOMSTVO SLOV v HEVI shope môže byť vhodným darčekom, ktorý ponúkne rozličné možnosti sledovať slovenčinu v kontexte s inými jazykmi a kultúrami a povzbudí v pedagogickej práci.

Všetky bonusy pestrej činnosti boli predmetom koncertu Daniela Heviera, mozaiky slova a hudby, ktorý hrou na klavíri ilustrovanej piesňami z vlastnej tvorby i tých, čo ho ovplyvnili, sprítomnil svoj jazykový a kultúrny obraz sveta i mentality ľudí. Zlatým klincom večera bola hra na organe, kde predstavil svoju skladbu Petržalskú fantáziu.

Slovenčina je jazyk mnohovrstevnatý

Ako umelec slova Daniel Hevier ukazuje, že náš rodný jazyk je zaujímavý, úžasný, fascinujúci. A živý. Preto ustavične hľadá nové slová a výrazy na pomenovanie aktuálnych udalostí a jazykovej dynamiky. Je dôležité, aby sme neustále mapovali územie nášho jazyka, lebo je to priestor našej kultúry a kultúrnosti. Na svojich cestách za detskými čitateľmi, na besedách po celom Slovensku stretáva množstvo obetavých učiteľov a učiteliek odovzdaných svojmu poslaniu.

Dnes mnohí cítime, že zotrvačný model školstva je neudržateľný, preto hľadáme spôsoby, ako zo školy, z triedy urobiť tvorivý, povzbudzujúci, efektívny priestor v záujme našich detí, rozvíjania ich tvorivosti, fantázie a spontánnej radosti. A Daniel Hevier je iniciátorom myšlienky i tvorcom vhodných materiálov, ktoré robia zo školy a spoločnosti láskavé a bezpečné miesto.

Jana Pekarovičová

Foto: archív DH

Ružencové bratstvo štedré v modlitbe i charite

V Pôstnom období nás láska k Ukrižovanému Pánovi vyzvala pomáhať ľuďom a konať dobro v mnohých oblastiach. Foto: Eva Švorcová

Modlitbové a charitatívne aktivity ružencového bratstva sa uskutočnili počas Pôstneho obdobia a v mariánskom mesiaci máj.

Charitatívne podujatie Podeľme sa! v našej farnosti sa koná každý rok v spolupráci s našimi duchovnými otcami. Táto aktivita nás nabáda konať dobro vo vedomí pomôcť iným. Zriekame sa nedeľného obeda a jeho hodnotou prispejeme tým, ktorí to potrebujú. Farníci 1. marca 2026 pozvaním na pôstnu polievku prispeli čiastkou 1 145 eur, ktoré sme poukázali na účet občianskeho združenia Úsmev ako dar. Srdečná vďaka všetkým za štedrosť a ochotu byť nápomocní. Pán Boh zaplať!

V máji bola v našom kostole každodenná pobožnosť k Preblahoslavenej Panne Márii. Pápež Pavol VI. vydal encykliku Mense Maio, v ktorej povzbudil veriaci ľud k úcte k Preblahoslavenej Panne Márii, za potreby Cirkvi a mier vo svete. Členky ružencového bratstva sa spolu s ostatnými veriacimi pred svätou omšou modlili posvätný ruženec, Loretánske litánie a vykonali si túto májovú pobožnosť za celú Cirkev, najmä za pokoj a mier vo svete.

Helena Kiššová, horliteľka RB

Pellegrini gang dobyl Rím a Assisi

Koniec apríla sa niesol v znamení púte mladých do Ríma a Assisi. Za pár dní (17. - 21. apríla) vytvorili skvelý pútnický tím (tal. Pellegrini gang). Vďaka spoločným rozhovorom, svätým omšiam a návštevám pútnických miest si odniesli z tejto púte veľa silných zážitkov.

Naše spoločné putovanie sme začali v Assisi, príjemnom mestečku plnom kostolov, uličiek a tehlových domov. Vydali sme sa po stopách svätých Kláry a Františka a postupne sme spoznávali ich život od krstu v Katedrále San Rufino cez úplné odovzdanie sa Bohu vo Svätyni zrieknutia sa šiat sv. Františka až po Kláštor sv. Damiána, kde žila a zomrela sv. Klára. Pomodlili sme aj v Bazilike sv. Františka. Nezabudli sme sa zastaviť aj pri hrobe sv. Carla Acutisa, ktorý nám ukazuje, že moderná doba a svätosť sa nevylučujú.

Auto, neauto, fotka musí byť :)

Foto : Katarína Bieliková

Z pokojného mestečka Assisi sme pokračovali do rušného veľkomesta Rím. Hneď po príchode sme navštívili Baziliku sv. Pavla za hradbami a odtiaľ sme pokračovali popri Koloseu do záhrady Parco Savello, kde sme mali možnosť pri nádhernom západe slnka pozerať na celý Rím. Po rannej svätej omši sme zamierili do najmenšieho štátu sveta, Vatikánu. Bolo úžasné pozorovať davy modliacich sa pútnikov smerujúcich do Baziliky sv. Petra. Z preplnených ulíc sme sa vydali do ticha Priscilliných katakomb, kde sme si pozreli najstaršie vyobrazenie Panny Márie. Jedinečnú atmosféru dopĺňala aj večerná prechádzka ku Fontane di Trevi a Španielskym schodom.

Táto púť bola nielen cestou za zážitkami, ale aj bližšie k Bohu, ľuďom i sebe samým.

Alena Novotná a Laura Rumpelová

Náš birmovíkend s bonusom „priateľstvo“

V rámci prípravy na sviatosť birmovania sa zúčastnilo 29 mladých na druhom birmovíkende, aj tentoraz v Beckove.

Posilnili sme nielen ducha, ale aj telo spoločnými prechádzkami a utužovali vzťahy, čo je pre dnešnú mládež mimoriadne dôležité.

Veronika Šotová
Foto: Mirek Šot

Mamičky, príďte k nám

Už takmer dva roky sa raz do týždňa mamičky na materskej dovolenke stretávajú v našom pastoračnom centre pri Kostole Svätej rodiny.

Je to čas nielen pre mamy, kedy sa môžu spoločne porozprávať a pozdieľať, prípadne pristúpiť ku svätej spovedi, ale tiež čas pre deti, ktoré si tu vytvárajú kamarátstva vďaka hrám, kresleniu, šanteniu či spoločnému maškrteniu.

Rady medzi sebou privítame nové tváre. Takže milé mamičky, ak máte chuť sa stretnúť, porozprávať či duchovne povzbudiť, **príďte v stredu predpoludním o 10 h do pastoračného centra**. Tešíme sa na vás!

Katarína Ščipáková

Stretká mamičiek s deťmi trvajú jednu až dve hodiny, podľa aktuálnych potrieb detí. Je však milé, že aj naše deti chcú mať „svojich“ priateľov.
Foto: autorka

Hlas Svätej rodiny, farský časopis. Vydala Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Svätej rodiny; www.svatarodina.fara.sk
Občasník. Vychádza od roku 2021. IČO 31 752 551, Registrácia MK SR EV 5996/21; EAN/ISSN 2528 – 8297.
Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Svätej rodiny, Námestie Jána Pavla II. 1, 852 02 Bratislava; mail: svatarodina@gmail.com.
Redakcia: Mária Brillová, Zuzana Kostková, Marta Majerčáková, Jana Pekarovičová, Veronika Šotová,
grafická úprava Juraj Pavlásek. Vytlačila Neumahr tlačiareň, Bratislava.
S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Bratislave č. 4825/2017. Cenzor: PhDr. Juraj Vittek, PhD. Náklad 800 ks.
Časopis vyšiel s podporou OZ Spoločné dobro. Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov, nehonoruje, neobjednané nevracia.